

Alti meii

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 35. Mt. XIX.

Rugs.-Sept. 2, 1939

DSR valst.
respublikos
biblioteka

XIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mat. 6, 24—33

ANUO metu Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Nėvienas negali tarnauti dviem
valdovam; nes arba jis vieno nekės ir
mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins
kitą. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai.
Todėl aš sakau jums: Nebūkite bailiai su-
sirūpinę savo gyvybe, ką valgysite, nė savo
kūnu, kuo vilkėsite. Ar gi gyvybė ne svar-
besnė už valgį ir kūnas už drabužį? Žvilg-
terėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja,
nei pjauna nei į kluonus nekrauna; ir jūsų
dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs
ne daug daugiau verti kaip jie? Kasgi jūsų
gali savo rūpesniu padidinti savo ūgį vienu
mastu? Ir kam jūs labiau rūpinatės drabu-
žiu? Žiūrėkite į lauko lelijas, kaip jos auga;
jos nesidarbuoja ir neverpia; tačiau aš sa-
kau jums, kad ir Saliamonas visoje savo
garbėje nebuvo taip apsilvilkęs, kaip viena
jųjų. Taigi, jei Dievas taip apvelka lauko
žolę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į
krosnį, kaip ki labiau jūs žmonės menko
tikėjimo? Nebūkite tat bailiai susirūpinę ir
nesakykite: Ką valgysite, ar ką gersime, ar
kuo apsidengsime? Nes visų tų dalykų labai
ieško pagonys. Juk jūsų Tėvas žino, kad

LEKCIJA

Gal. 5, 16—24

BROLIAI, aš sakau: Elgkitės vadovau-
jant dvasiai, ir jūs nevyksite kūno
geidulių. Nes kūnas geidžia prieš dva-
sią, dvasia gi prieš kūną; nes tuodu yra kits
kitam priešingu, kad nedarytumėte visa ko
tik norite. O jei jūs esate dvasios vedami,
jūs ne esate po įstatymu. Kūno darbai yra
matomi; jie yra: paleistuvystė, susitepimas,
begėdystė, pasileidimas, stabų garbinimas,
žavėjimai, neprietelystės, barniai, pavydai;
rūstybės, vaidai, nesutikimai, atskalos, ne-
apykantos, žmogžudystės; girtuokliavimai,
apsirijimai ir į tuos panašūs dalykai. Kaip
aš jums anksčiau sakiau, taip vėl iš anksto
sakau: Kurie tai daro, tie negaus Dievo
karalystės. Dvasios gi vaisių yra: meilė,
džiaugsmas, ramybė, kantrumas, malonumas,
gerumas, romumas, meilumas; ištikimybė;
kuklumas, susilaikymas, skaistybė. Prieš to-
kius nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus, tie
prikalė ant kryžiaus savo kūną draug su
ydomis ir geiduliais.

visa to jums reikia. Taigi, ieškokite visu-
pirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o
visa tai bus jums pridėta.

Didžioji Paslaptis

KAIP sena yra žmonija, taip senas yra
šeimos ryšys. Jo pražią reikia ieškoti
žmonijos praeaušry. Tą ryšį apibūdin-
damas tautų apaštalas, šv. Povilas neranda
kitų žolžių, kaip tik tuos: "Todėl žmogus
paliks savo tėvą ir motiną ir laikysis savo
moters ir du bus vienas kūnas" (Etez. 5, 31).

Šeimos klestėjimo gerove, Jos pastovumu,
remiasi tautų, valstybių gerovė. Nebereika-
lo šiandieną skiriamos premijos, teikiamos
įvairios lengvatos gausingesnėms šeimom.
Skaitlingos šeimos rodo tautos gyvybę, už-

tikrina tautai šviesų rytojų.

Šeimų pastovumą nustatė pats dieviškasis
Išganytojas, sakydamas: "Ką Dievas sujun-
gė, žmogus teneperskiria" (Mz. 19, 6). Išga-
nytojas moterystės ryšį iškėlė į antgamtinę
sritį, suteikdamas moterystei nepaprasto
šventumo, kilnumo laipsnį. Tas šventumas
pasireiškia tik antgamtinėje šviesoje — kri-
kščioniškoje moterystėje. O krikščioniškoji
moterystė, anot šv. Povilo yra "didžioji pas-
laptis" turinti savy atvaizduoti mistinį san-
tykį tarp Kristaus ir Jo įsteigtosios Katalikų

Bažnyčios.

Tridento Santaryba pasmerkė visus tuos, kurie drįstų sakyti, kad moterystė nėra vienas iš septynių Kristaus įstatytų sakramentų, teikiančių malonę. (Ses. XXIV.). Tad moterystės sakramentas yra dieviškos kilmės. Visų Bažnyčios pakrikštytųjų moterystė yra sakramentas, Can. 1012 paragr. 2 sako, kad pakrikštytieji žmonės negali tikrai susijungti, kaip tik sakramentiniu ryšiu. Bažnyčia visais laikais reikalavo, kaip ir reikalauja, kad Jos nariai tuoktus sakramentiniu būdu — Bažnyčioje.

Tačiau visais laikais atsirasdavo, kaip ir šiandien kad atsiranda, žmonių, kurie skelbė, kaip ir skelbia, kad Bažnyčios nustatytoji moterystė yra varžtas žmonijos laisvei, gerovei. Jie asmens laisvės, gerovės vardu stengiasi įvesti civilinę metrikaciją. Daug kur jiems tas pavyko. Bet civilinės metrikacijos pasekmės labai liūdnos. Štai 1792 metais Prancūzijoje leistas įstatymu divorsas — persiskyrimas, kuris 1816 metais buvo atšauktas, bet deja, 1884 met. vėl paskelbtas. Belgijoje divorsų skaičius nuo 1900 metų iki 1933 metų pakilo beveik keturius kartus. Tas pat ir Vokietijoje. Nuo 1876 metų — civilinių jungtvių įvedimo divorsų skaičius labai padidėjo.

Įstatymų leidėjų nuomone, divorsas turėjo paskelbti moterystės reikšmę, išvaduodamas ją iš nesutrinkamų varžtų ir pastatydamas ją ant pastovios meilės pagrindo. Įstatymų leidėjai norėjo parodyti išeitį kelią tiems, kurių moterystė pasirodė nevykusi, norėjo jiems duoti progos sukurti naują gyvenimą, kuris jų širdims suteiktų džiaugsmo, ieškomos laimės. Taip galvojo tuomet Alfredas Naquetas, Aleksandras Dumas ir daug kitų. Tačiau jų galvojimo išvada susilaukė liūdną rytojaus. Divorsų skaičius ne tik nesumažėjo, kaip buvo manyta, bet labai padidėjo. Ir štai 1924 metais Prancūzijoje 16-kai vedybų atiteko vienas divorsas. Tas įvyko todėl, kad minėtų įstatymų įtakoje užmiršo prancūzai pareigos reikalą ir pradėjo vesti neištikimą gyvenimą. O moterystės laidas ir yra ištikimybės pareiga. Teisingai pasakė Augustas Comte: "Pareiga savo gyvenimu prisiderinti prie būtina reikalo ne tik kad nekenkia žmogaus laimei,

bet yra jai būtiniausia sąlyga... neleidžianti svyruoti mūsų pasiryžimams".

Tad divorsas jau tik vien dėl to yra smerktinas, kad jis naikina žmonyse pareigos reikalą, kad ruošia dirvą nepastovumui, kad yra egoizmo platintojas. A. Wautier d'Aygalliers, smerkdamas divorsą, sako: "...tikros divorso pradžios reikia ieškoti egoizme — vedusiųjų egoizme, kai jie į save ir į savo pačių laimę žiūri lyg į pagrindinį moterystės tikslą". Jie užmiršta tikrąjį moterystės tikslą, užmiršta, kad žmogui reikia turėti aukštesnį tikslą, vedantį tautą, valstybę į saulėtas palaimos kupinas dienas. Jie užmiršta svarbiausį dalyką: "...kad kūdikis yra natūralus vedybų ir meilės tikslas".

Žmonės, kurių širdyse yra užgesusi pareigos, aukštesnio tikslo kibirkštis ar anksčiau, ar vėliau tampa gyvenimo aukos. A. Wautier d'Aygalliers sako: "Išsižadėdami kūdikio, drauge išsižada ir laimės, nes meilė, neturėdama tikslo, atsikreipia pati prieš save ir susinaikina".

Bet kūdikiui neužtenka suteikti gyvybę, jį reikia anklėti. Tinkamam auklėjimui yra būtina pastovi moterystė. "Auklėjimas", anot J. Serro "turi ugdyti kartu iniciatyvą ir pagarbą, įsitikinimą ir toleranciją, pažangą ir tradiciją, mokslo dvasią ir tikėjimo dvasią". Pasigailėjimo vertas yra kūdikis, kurio tėvai gyvena divorce. Jo likimas traagiškas, panašus į nendrės likimą, kuri yra siūbuojama stipraus vėjo. Stačiai neįmanoma ir svajoti, kad iš tokio kūdikio taptų doras žmogus. Dažnai ką vienas jo sieloje pasėja, tą kitas išrauna. Ir įvyksta didžioji nelaimė. Suaugusiu savimeilės našta krenta ant menkučių kūdikio pečių ir jis tampa gyvenimo ironijos auka.

Katalikų Bažnyčia matydama šias liūdnas divorsų pasekmes, kurias yra pražūtingos šeimai, valstybei, griežtai priešinosi ir priešinosi civilinių metrikacijų įvedimui. Ji drąsiai gynė moterystės nesuardomybę visais laikais, nesiliaudama ginti ir tuomet, kai gresė pavojus atskilti nuo Bažnyčios net atskiroms tautoms. Ir tada Bažnyčia smerkė civilinę metrikaciją, nes Bažnyčia negali nutolti nuo Kristaus mokslo, negali leisti, kad Jos nariai tuoktusi kitaip, negu sakramentiniu ryšiu bažnyčioje. **K. H. Sirtautas (ž.P.)**

Rašo I. S.

Šv. Panelės Marijos Tipai Senajame Įstatyme

Iš graikų kalbos kilęs žodis “tipas” vaizduoja kaip ir originalą, ar pavyzdį. Tokių tipų Senasis Įstatymas paduoda mums visą eilę. Ne tik apie Kristų, bet taip pat ir apie Jo Palaimintąją Motiną. Jie yra kaip nevystantis vainikas, kurį senieji laikai jos garbei nupynė, kurį mes “Mergelės vainiku” esame papratę vadinti. Beveik visus Šv. Panelės Marijos tipus mes sutinkame senuosiuose Krikščionijos Tėvų raštuose. Jų pavadinimai žavi mus. Jų tų, tipų, reikšmė nuostabiai graži, pamokanti ir paguodžianti.

I. Personaliniai Tipai

1. **Ieva.** — Šv. Raštas sako: “Adomas praminė savo pačią vardu Ieva, kadangi ji buvo visų gyvųjų motina” (Prad. 3, 20). Kaip visų žmonių pirmoji motina, ji dėl nupuolimo buvo taip pat motina dvasinei mirčiai pakliuvusiųjų. Taigi, Marija yra tikroji gyvųjų Motina, antroji — geresnė Ieva. Ji atnešė mums Kristų, kurs yra “Gyvenimas” ir kurs “mirdamas sugriovė mūsų mirtį ir atsikeldamas atitaisė gyvybę” (Velykų prefacija). Angeliškąjį pasveikinimą svarstydama, Šv. P. Marijos Mišparuose gieda Bažnyčia: “Sveika, žvaigžde marių... Mus ramybėje sustiprink, Ievos vardą keisdama...” Eva, Ave!

2. **Sara.** — Dievas pareikalavo iš jos vyro Abraomo: “Imk savo vienatinį sūnų Izaoką, kurį myli, ir eik į regėjimo žemę. Ir tenai ji paaukosi kaipo deginamąją auką ant vieno kalnų, kurį aš tau nurodysiu, (Prad. 22, 2). Abraomas yra paveikslas Amžinojo Tėvo, kurs savo Sūnų Jėzų ant Kalvarijos aukojo. Sara yra paveikslas Sopulingosios Motinos, kuri be jokio išmėtinėjimo paaukvoja savo Vienatinį Sūnų.

3. **Rachelė.** — Kaipo Jokūbo žmona, ji davė gyvybę Juozapui. Šis gi išgelbėjo Egiptą iš didžiausios nelaimės ir karalius Faronas už tai “permainė jo vardą ir jį praminė pasaulio išgelbėtoju” (Prad. 41, 45). Marija prisidėjo prie viso pasaulio išganymo, nes ji davė mums tikrąjį Išgelbėtoją.

4. **Rūta.** — Ši Moabitė, Betlemitiečių Eli-melecho ir Noemės marti Boožo dirvoje rinko piovėjų paliktas varpas. Rūta “rado malonę Boožo akyse” (Ruth 2). Lygiu būdu Marija “rado malonę” pas Aukščiausiąjį Viešpatį, kad ji vargingiausius nusidėjėlius, kuriuos kiti apleido, priglaustų.

5. **Abizaga.** — Pasenęs karalius Dovydas reikalavo ypatingos globos. Dėl to jo ištikimieji, sakė, esą, reikia jam “sueškoti jauną moteriškę, kuri jam tarnautų ir kaip slaugytoja prie jo šalies būtų” (3 Kar. 1, 2). Jie surado Sunamitę Abizagą ir atvedė ją pas karalių. Moteriškė buvo “išimtinai graži”. Bažnyčios Daktaras Šv. Bonaventūra pastebi: “Be abejo, čia Dovydą turime laikyti Kristumi, ištikimuosius — angelais, o Abizagą — Šv. P. Marija, kuri dėl savo nekalto gražumo buvo atvesta pas Karalių, ir tai ne tik Jam tarnauti, bet taip pat suteikti Jam motinišką globą”.

6. **Betsabėja.** — Šitoje karaliaus Salomono motinoje randame įvairių ypatybių, kurias menininkai bei rašytojai priskiria Šv. Paneli Marijai. Šv. Raštas pasakoja apie tas ypatybes. Salomono pusbrolis norėjo iš karaliaus kažką gauti, tačiau pats nedrįso prašyti. Todėl jis kreipėsi į karalienę-motiną. “Kalbėk su karalium Salamonu, jis tavęs neatmes” (3 Kar. 2, 17). Paveikslas aukštinamos “visagalybės ant kelių” prieš Amžinąjį Dangaus Karalių. — Karalienė-motina atsakė: “Gerai, dėl tavęs aš kalbėsiu su karalium” (Ebd. 18). Paveikslas “viso gerumo Motinos”, kaip Šv. Pranciškus Asyžietis vadina Mariją. — Betsabėja nuėjo pas karalių Salomoną, kad su juo dėl Adonijo pakalbėtų. Karalius pasikėlė, išėjo, nusilenkė prieš ją ir atsisėdo ant savo sosto. Karalienė-motinai jis liepė pastatyti minkštą kėdę ir ji atsisėdo jo dešinėje. Tada ji tarė: “Aš turiu pas tave mažą prašymą. Neatstunk manęs!” Karalius jai atsakė: “Tik pareikalauk, mylimoji motina, aš tavęs neatstumsiu”. Visos ypatybės vaizduoja Šv.

Panelės Marijos padėti, veikimą ir galybę danguje.

7. **Judita.** — “Ji buvo nepaprasto gražumo”. Kai Asirijos Holofernei apgulus Betuliją viskas kaip ant peilio kabojo, Judita, Dievu pasitikėdama, nuėjo į priešų stovyklą ir nukirto Holofernei galvą. Miestas ir tauta buvo išgelbėti (Jud. 8, 13). Ir Marija, kaip Nekaltai Pradėtoji ir malonės pilnoji, yra nepaprastai graži. Ir Marija per Išganytoją ir su Išganytojum nugalėjo žmonių giminės priešą. Ant Golgotos ir vėliau visų šimtmečių tikėjimo kovose.

8. **Estera.** — “Graži savo išvaizda ir maloni pasirodymu”, gyveno ji su savo tautos bendrininkais Persų karaliaus Asuero ištrėmimo. Pavarius karalienę Vasthi ji buvo pakelta į karalienę. Dabar vyriausias Asuero valdininkas Amanas konspiravo planus, išnaikinti žydų tautą. Esteros tarpininkavimu karalius atšaukė kraujo įstatymą. Amanas pabaigė savo gyvenimą ant kartuvių, (Est. 7, 8). Taip ir gražiąją Nazareto Mergaitę Amžinasis Karalius pasirinko sau Karaliene. Kaip tokia, ji eina Tarpininkės pareigas, kad sulaukius Dievo rūstybę nuo pasaulio ir swardžius šėtono pinkles.

II. Realiniai Tipai

1. **Rojus.** — “Dievas buvo iš pradžių užveisęs linksmybių sodą... Dievas išželdino iš žemės visokius medžius, gražius pasižiūrėti ir skanius valgyti; sodo viduryje gyvybės medį... ir ėjo sodui sudrėkinti upę, kuri iš tenai skyrėsi į keturias upes” (Prad. 2, 8). Šitas pirmasis rojaus sodas mums žuvo. Marija buvo antras, gražesnis rojus. Dievas patalpino jame žmogų, Kristų. Šitas rojus atnešė nuostabiausių malonės ir dorybių vaisių. Ir Gyvenimo Medį, Tą, Kurs pasakė: “Aš esu Gyvenimas”. Ir: “Aš esu Gyvenimo Duona”. Ir kaip rojaus upė skyrėsi į keturias upes, taip meilus Marijos rūpestis eina į rytus ir vakarus, šiaurę ir pietus, kad savo užtarymu neštų visiems malonės vandenį.

2. **Vaivorykštė.** — “Dievas tarė Nojui: štai sandoros ženklas: aš dėsiu savo lanką į debesis... ir kada lankas pasirodys debesyse, aš jį matysiu ir atminsiau amžiną sandorą, padarytą tarp Dievo ir tarp kiekvie-

nos gyvos esybės ant žemės” (Prad. 9, 12). Spalvomis blizganti vaivorykštė, yra paveikslas šventumu blizgančios Švč. Dievo Motinos sielos. Vaivorykštė po didžiojo tvano reiškę taiką tarp Dievo ir žmonių: ji — tai Marija, su kuria prasidėjo Atpirkimo taikos darbas. Vaivorykštė jungia dangų su žeme — nurodymas į Marijos tarpininkavimą.

3. **Erškėčių krūmas.** — Mozė ganė avis prie Horebo. “Viešpats jam pasirodė ugnies liepsnoje iš krūmo vidurio. Ir jis matė krūmą degant ir nesudegant” (Iš. 3, 2). Dėl to meldžias Bažnyčia: “Erškėčių krūme, kurį Mozė matė degant ir nesudegant, mes matome atvaizduotą Tavo garbingą Mergystę, Dievo Gimdytoją, užtark tu mus!” Marija buvo Motina, ir taip pat pasiliko Mergaitė!

4. **Sandoros Skrynja.** — “Viešpats įsakė Mozei: padirbkite iš akacijos medžio skrynją; ją paauksinsi tyriausių auksu viduje ir iš oro pusės, ir jos viršuje padarysi auksinį vainiką aplinkui!” (Iš 25, 10). Loretaniškoje litanijoje Marija pavaizduota mums tikrąja Sandoros Skrynja. Baltas negendamas medis reiškia jos tyrą sielą ir jos negendamą kūną, auksas — jos dorybes, vainikas — karalienės garbę. Sandoros skrynios turinys — “auksinė dėžė su mana, aukščiausiojo Kunigo Aarono lazda ir dvi sandoros plokštės” (Žyd. 9, 4) musako: Marija auksinėj savo širdies skrynioj nešiojo Dangaus Maną Kristų, Amžinąjį Aukščiausiąjį Kunigą ir jos taip ištikimai saugotą Dievo įstatymą.

5. **Aarono lazda.** — “Viešpats tarė Mozei: kalbėk Izraelio sūnams ir imk iš jų po vieną lazdą iš kiekvienos giminės... jas padėsi sandoros šėtroje... Ką iš šitų būsiu išrinkęs, to lazda pražys... Sekančią dieną rado pražydusią Aarono lazdą: susikrovus pumpurams, buvo pasidarę žiedai, kurie pavirto migdolais” (Skaitl. 17, 1—9). Kaip sausa Aarono lazda stebuklingai sužaliavo, pražydo ir atnešė vaisių, taip ir Marija stebuklingu būdu pagimdė Kristų, šitą Gyvenimo Šakelę, Gėlelę ir Vaisių.

6. **Priebėgos vieta.** — Dievas įsakė Mozei: “Paskirkite, kurie miestai turi būti prieglaudomis nenoromis išliejusiems kraują pabėgėliams” (Skaitl. 35, 11). Marija yra dau-

giau, negu tokia prieglaudos vieta. Pas ją net didžiausi ir baisiausi nusidėjėliai randa priebėgą ir pagalbą. “Stebuklingasis medelis” gali daug apie tai papasakoti.

7. **Gedeono vilna.** — Tada Viešpats, pagal Gedeono norą ir kad parodytų savo Visagalbę, padarė dvigubą stebuklą: rasa atsirado ant ištiestos vilnos, kai aplinkui žemė buvo sausa; paskui vien vilna buvo sausa, o visa žemė šlapia nuo rasos” (Teis. 6, 37). Nuostabus Nekalto Marijos Prasiidėjimo paveikslas; Nė vienas neturėjo malonės žengdamas į gyvenimą, tik Marija ją buvo rasota; visi sudrėko nuo pirmapradės nuodėmės, tik Marija pasiliko nepaliesta.

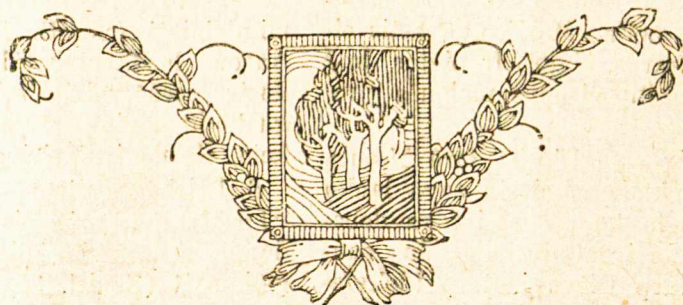
8. **Šventovė.** — “Ji buvo paskirta Viešpačiui Dievui” (1 Chr. 29, 1). Lygiu būdu Marijos Širdies Šventovė buvo paskirta Viešpačiui Dievui. Viskas buvo “auksu išklota” (3 Kar. 6, 20). Lygiai tas pats ir su Marija, kurios siela nekaltybės, malonės ir dorybių auksu žibėjo. “Viešpaties gražumas pripildė Dievo namus” (2 Chr. 5, 13). Taip ir su Marija, kurios prieglobsty Dievas — Žmogus devynis mėnesius gyveno.

9. **Salamono sostas.** — “Karalius Salamonas liepė padaryti sostą iš dramblio kaulo ir jį aptraukti auksu”, — tai tyriausias ir dorybėmis gražiausias Marijos prieglobstis, kur Karalių Karalius gyveno. “Jis turėjo šešis laiptus”, tai Apreiškime nurodytų dorybių paveikslas: maldos meilė, mergystė, išmintingumas, atsargumas, nusižeminimas, Dievui atsidavimas. “Ir ant šešių laiptų stovėjo po šešis liūtus iš abiejų pusių” (3 Kar. 10), tai atvaizdas dvylikos šv. Dvasios vaisių Marijoje; meilė, džiaugsmas, ramybė, kaitrumas, maloningumas, gerumas; romu-

mas, meilumas, ištikimybė; kuklumas, susilaikymas, skaistybė” (Gal. 5, 22).

10. **Stebuklingasis laikrodīs.** — Karalius Ezechijas buvo bimirštąs. Karaliui prašant, Izaijas prižadėjo jam dar 15 gyvenimo metų. Karalius pageidavo ženkle. “Ar tu nori, paklausė pranašas, kad saulės laikrodžio šešėlis dešimt brūkšnių pirmyn ar atgal eitų” Ezechijas pasirinko paskutinįjį. Ir tikrai, laikrodīs pasisuko dešimt brūkšnių atgal (4 Kar. 20, 8). Tai paveikslas nusižeminimo Dievo Sūnaus, kurs per devynis angelų chorus nusileido iki dešimtojo brūkšnio, iki žmogaus prigimties. Tačiau tame laipsnyje, kokiame jis nusižemino, dešimtasis brūkšnys tapo didžiausiu išaukštinimu Marijai, iš kurios Dievo Sūnus žmogaus prigimtį paėmė.

Probėgšmais dar prisiminkime švč. Panelės Marijos pavadinimą **Aušros Žvaigždė** (Sir. 50, 6), **Kariuomenės Stovykla** (Hohel. 6, 3), užrakintais **Vartais** (Ezech. 44, 1), **Samsono Medaus Koriu** (Teis. 14, 5), **Palme** (Sir. 24, 18), **Kedru** (Sir. 24, 18), **Dovydo bokštu** (Hohel. 4, 4), palaiminta **žemės Karalija** (Iz. 55, 8), **Ryto Aušra** (Hohel. 6, 9), **Lelija tarp erškėčių ir Mėnulių** (Hohel. 2, 1), **Dangaus Laiptais ir Dangaus Vartais** (Prad. 28112). Taigi, paviršutiniųjų nepastebėta, mąstančiųjų pamatyta, žengia Marija per visą senąjį Testamentą. Su Mesija tūkstančiuose paveikslų jie matė ir Ją-Mariją — tik ne dabar; žiūrėjo į Ją — tik ne iš arti, kol pagaliau išmušė ta laimingoji valanda, kai Angelo pasveikinimas dangų, žemę ir pragarą sujudino: “Sveika Marija, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi, tu pagirta tarp moterų”.

Vyskupas P. Būčys, M.I.C.

Eucharistija Ir Bažnyčios Vienybė

TIK vieną kartą teteko skaisčiai, nekaltai Panelei tapti Motina ir jau niekuomet daugiau tas nebeapasikartos. Marija pagimdė gamtinį V. Jėzaus kūną, antgamtiniu būdu pradėjus Jį Šv. Dvasios malone. Tarp to gamtinio Kristaus kūno ir tarp eucharistinio nėra esmės skirtumo, tėra tik išvaizdos nevienodumas. Bažnyčia yra dvasinis arba mistinis Jėzaus kūnas, kurio esmė visai nesutampa su Jo eucharistinio ir gamtinio kūno esme. Tačiau ir šis mistinis kūnas yra ne kieno kito, tik to paties Asmens kūnas.

Kaip kiekvienas gyvasis kūnas turi būti vienas, taip be vienybės skaudu būti ir mistiniam V. Jėzaus Kūnui, būtent Jo Bažnyčiai. Šventas Aleksandrijos kankinys sudrebėjo regėjime išvydęs Arijaus suplėšytą Išganytojo rūbą. Kiekviena padori krikščionio širdis sopa matydama, kad mistinis Brangiojo Jėzaus kūnas ir Jo mylimiausioji sužieduotinė Bažnyčia šiandien pasigenda vienybės. Daugelis tikrų krikščionių ir padorių žmonių, turinčių gerą, skaisčią sąžinę ir žymėtų krikšto sakramentiniu ženklu tebėra nutolę nuo tos vienos avidės, kuri tuo pačiu yra ir mistinis Jo kūnas.

Kas jaučiasi esąs Kristaus avelė, kas brangina ir myli Jėzaus avidę, tam rūpi, kad ji būtų viena ir vieninga. Toje avidėje Išganytojas Savo avelės maitina Savo sakramentiniu Kūnu ir Krauju. Kiek kas myli V. Dievą ir vienatinį Jo Sūnų, tiek brangina tą stebuklingąjį maistą, kuris atitolina pikto rūšimi, taigi ir su vienybės naikinimu ar silpninimu tikinčiuosiuose.

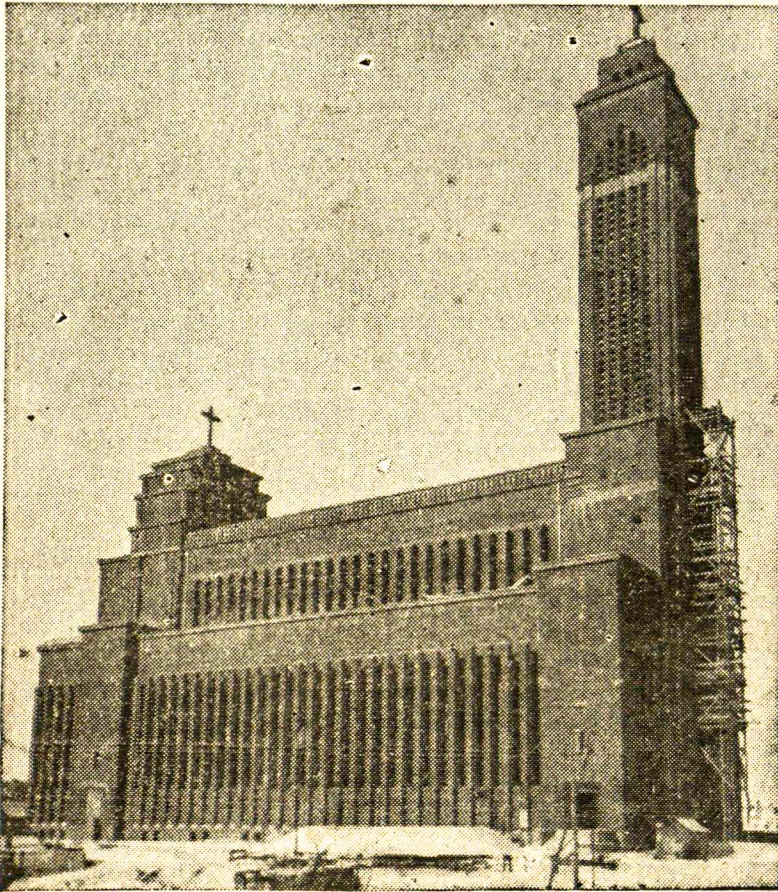
Vertai ir tinkamai valgydamas Jėzaus Kūną ir gerdamas Jo Kraują, krikščionis sutampa ir susijungia su Dievu-Žmogumi, kaip šakelė su vyno medeliu. Jei mes galėtume padaryti, kad visi krikščionys dažnai naudotųsi Eucharistiniu maistu ir visuomet gerai tą darytų, tai veikiai imtų mažėti skirtumai, nes meilė, augdama krikščionių širdyse, sumažintų prietarus bei įtarimus su kitais nepasitikėjimais, o tikėjimu nušvite protai, atmesdami savo klaidas, susitiktų Dievo tiesos vienuoje. Jėzus būtų vynme-

dis, o mes — įvairios Jo šakelės.

Deja, Eucharistijos konsekravimas atsiskyrime ir atsimitime nuo tikrosios Kristaus Bažnyčios yra netinkamas veiksmas. Netinkamai konsekruotosios Eucharistijos ėmimas iš žmogaus, nebėsančio Jėzaus Avidėje, yra neleistinas ir nepateisinamas. Tačiau šiandien dar tat tebedaroma; bet baisi kovojančios bedievybės ranka jau daugelyje vietų tą sutrukdė, ypač ten, kur tat buvo daroma lengvamaningiausiu būdu. Buvo tokių vietų, ir jų skaičius didėja, kur bedieviams nepasisekė nuslopinti Nekruvinąjį Atpirkėjo Aukos atnaujinimą ten, kur nebepripažįstamas Kristaus paliktasis šiame pasaulyje Jėzaus avelių ganytojas. Bet tose vietose jau dygsta vienybės troškimas, jau ne lengvamaningai, o su karšta meile valgomas Jėzaus Kūnas ir geriamas Jo Kraujas. Tenai dar tebėra klaidos, bet jau nebėra kaltės. Jei mes, kurie iš tikrųjų esame vienoje, šventoje, visuotinoje ir apaštališkoje Jėzaus avidėje ir mistiniame Jėzaus Kūne, imdami sakramentinio Jo Kūno maistą, atsimitume tuos didvyriškai vargstančius savo brolius, tai Dievo galybė veikiai prašalintų jų klaidą ir mes susivienytume su jais.

Taigi, kiek kartų mes V. Jėzaus Kūną valgome ir Jo Švenčiausiąjį Kraują geriamo, kad ir vieninteliu pavidalu, atsimitume savo Išganytoją ir savo kenčiančius, tebeatsiskyrusius nuo vienybės, bedievių spaudžiamus brolius ir prašykime, kad Dievo galybė ugdytų jų ir mūsų širdyse tą vienybės troškimą, kuriuomi liepsnojo paties Atpirkėjo širdis, kada Ji meldėsi, **kad visi būtų viena** (Jon. 17, 21). Jėzaus užaugintoji ir sustiprintoji mūsų ir atsiskyrusių nuo mūsų brolių širdyse meilė pakels mus aukščiau visų skirtumų ir galutinai, bendro vienybės troškimo pagauti, susieisime Kristaus mums skirtojo vieno aukščiausio šioje žemėje ganytojo ganomoje avidėje ir gynomis širdimis, kad ir įvairiausiomis kalbomis giedosime: **Garbinkime švenčiausiąjį Sakramentą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus tikrąjį Kūną ir Kraują, dabar ir visados ir per amžių amžius. Amen.**

Koplytėlė Lietuvos Ažuole

Statomoji Kristus
Prisikėlimo Bažnyčia

Šv. Pranciškus, Asižietis — Dievo Paukštelis

DIEVO PAUKŠTELIS

TAI įvyko tada, kai miestas ant kalno nesantaikoj ir baimnėj gyveno. Žmonės nuolat gaudė gaudus iš slėnio, iš ten kur glūdėjo trobelė, jų giesmininko Pranciškaus, Dievo paukšteliu vadinamo. Dideli žmonių būriai slinko saulės įdeginomis gatvėmis.

Didi giesmė ten žemai jau buvo baigiama. Baigė aidėti paskutinis akordas, ir Dievo paukšteliis norėjo atsisveikinti su miestu ir žmonėmis, kurie jam buvo broliai ir sesers.

Žmonės nenorėjo jo išleisti. Jie bandė jį sulaikyti, kaip išmanydami, prašė pasilikti. Jie nepašyktėjo jam nei valgių, nei gėrimų, nei smagumų, nei geros širdies. Jie rodė jam visa, ką pasaulis gali pasiūlyti. Tačiau, kiek kartų nusileisdavo į slėnį, vis rasdavo Dievo paukštelį išskarstais sparnais. Kas galėjo žinoti, ar jis dar kartą ateis į miestą, į kalną, o gal į tolybę išskris.

Abejojimas ir nesantaika, kaip kraukliai, išsklaidė miestiečių mėgiamas viltis. Save ramindami, jie stengėsi atsiminti tuos laikus, kada jų giesmininkas Pranciškus, basas ir vienplaukis, gatvėmis vaikščiojo, jų namų prieangiuose buvo, Dievo didybe džiūgaujdamas, skelbė ir giedojo klausančioms sieloms taip gražiai, kad visų širdys atsiverdavo ir akys džiaugsmu šypsodavos.

Kada turtieji dėl turtų ginčydavosi, kada galingieji pykdavosi ir kovodavo, kada tinginiai prieš darbą murmdavo, tada ateidavo Pranciškus, be lizdo paukšteliis, basas, ir vydavo kovas ir nesantaiką iš namų, iš gatvių ir iš miestų.

Tie žmonės turėjo būti linksmi ir geri, kaip kad Dievas yra geras. Pranciškus parodė jiems, kodėl jie dejuoja. Tie sunkumai, kurie tmdė jų gyvenimo dienas, buvo ne kas nors kita, tik tai jų pačių nuodėmės. Jis pradėjo sunkiasias nuodėmių naštas nuo jų kilnoti, pakalnėn ridenti, jūrų ir upių gelmėse skandinti.

Tada pradžiugo gyventojų veidai, sušvito naujoji laisvė. Jie dabar nenorėjo to basojo giesmininko, kurį iš pradžių išjuokė, toliau nuo savęs išleisti. O paukšteliis norėjo skristi.

Todėl moterys aimanuote aimanavo, vy-

rai nepatenkinti murmėjo, dejavo vaikai, kuriuos Pranciškus karštai mylėjo, nes jie buvo tokie prastučiai, kaip jis pats.

Žmonės vėl žingsniavo taip, kaip kitomis dienomis, kuriuos praėjo tarp abejojimo ir vilties, leidosi nuo kalno į slėnį, kur ryto saulutėje buvo matyti Pranciškaus trobelė. Jų rankos buvo pilnos nešamų dovanų. Eilė būtybių vingiavo žemyn iki pat menkutės koplytėlės, taip žemai susigūžusios, kad dovanų nešėjai vos vos galėjo ją pastebėti. Tai mažutė, brangi Pranciškaus šventovė, Porcijunkulė. Visai netoli stovėjo jo lūšnelė lizdelis plačiame, saulėtame slėnyje.

Keleiviai pražingsniavo pro Pranciškaus šventovę, nes jų širdis slėgė neramumas ir jų akis dengė rūpesčiai. Jie žiūrėjo tik į Dievo paukšteliio lizdelį. Ten visi jie skubėjo, veržėsi, lyg ką brangaus būtų tikėjėsi gauti.

“Pranciškau, kelkis! Visas miestas pas tave susirinko! Pranciškau, atidaryk! Visas miestas prieš tavo duris!” — Taip šaukė jie ir viliojo.

Pranciškus, visuomet vaišingas ir greitas svečius priimti, ši kartą nepasirodė. Tik tai jo brolis ir bičiulis, kuris jam dabar patarnavo, atvėrė duris ir išėjo į saulės šviesą pažiūrėti miestiečių, kurie į slėnį buvo nusileidę.

“Broli, Leonai, mums reikia brolio Pranciškaus!”

Viduj tamsios lūšnelės, siaurame kambaryje už prasivėrusių durų suskambėjo pažįstamas giesmininko balsas.

Brolis Leonas turėjo atgal pasitraukti. Jam teko plačiai atidaryti duris svečiams priimti. Veržėsi į vidų visi, kiek buvo susirinkę.

Kada viduje jau sausakimša suėję stovėjo ir kiti dar ore spaudėsi, minia pradėjo prikaišioti ir murmėti, kam jų giesmininkas taip skurdžiai ir vargingai gyvenęs. Jie barėsi, kad jį atrado ant šiaudų gulintį, kada tuo tarpu mieste jam buvo atviros visos trobos ir rūmāi. Jie murmėjo, kada nēmatė jokio savimi susirūpinimō nē patogumų, murmėjo prieš jo tamsų, ankštą lizdą, kuriame jis su broliais skurdžiai gulėjo.

Pranciškus tyliai šypsojosi. Šypsodamas kėlė jis laiminančią ranką ir sveikindamas dėjo ją ant galvos kiekvienam, kuris veržėsi prie jos patalo.

Staiga dar kartą suskambėjo Dievo paukštelio balsas. Tačiau, nors jis labai stengėsi ir laukė įkvėpimo, balsas buvo duslus ir silpnas, vis dėlto malonus jo draugų ausims. Žodžiai buvo tokie malonūs ir užburią širdį, jog visi, kurie neseniai stovėdami murmėjo, dabar puolė ant kelių.

“Šiandie žmonės, mylėdami mano skelbiamą mokslą, aplankė šią trobelę ir padarė džiaugsmo vieta. Broli, Leonai, žiūrėk, kad tu mano svečius linksmai pavaišintum, niekam nieko netrūktų?”

Pranciškaus veidas, kurį išrašė džiaugsmas ir susijaudinimas, staiga pabalė. Jo lūpos pritrūko žodžių. Smarkus skausmas parbloškė silpną jo kūną vėl ant patalo. Pranciškus užmerkė akis ir stigmatizuotas rankas prispaudė ant skaudulio. Broli Leonas pastūmėjo žmones pro duris laukan. Kitą kartą jie turėjo ateiti. Tačiau jie nesitraukė, laukė ore prieš tamsią angą, kol broli Leonas dar kartą atidarė duris, nes svečiai dar vis tebenešė Pranciškui dovanas. Trobelėje nebebuvo vietos joms sudėti.

— Broli Leonai! — pašaukė viena moteriškė, kada šis išėjo prie laukiančių. Ji iškėlė brangų indą, atsargiai praverdama dangtelį, Leonai! — šaukė ji, — garsusis Bolonijos Girotti paruošė tepalą! Jis tikrai atgaivins akis! Patepk Pranciškui akis, kad jis vėl kelią į mus rastų!”

Broli Leonas, prisimindamas savo viršininko kančias, jau buvo bepradedęs dejuoti, bet brolio Pranciškaus linksmumas nepakentė jokių dejavimų ir skundimosi.

— O sesut, koks brangus yra šis tepalas! Greit jau Pranciškaus akys sušvis nauju spindėjimu!

Broli galvojo apie aną spindėjimą, nepasibaigiantį ir šviesų, kuris visiems, besiveržiantiems iš tamsybių į aukštybes nušviečia kelią.

— Jo balsas toks silpnas! Broli, Leonai, paimk šitą medų, už-už-”...

Mergaitė, kuri padavė indelį, pradėjo kūkčioti ir nebegalėjo žodžio ištarti. Broli Leonas pasigrožėjo geltonu medum ir vėl

ramino ją:

— Angelina, tikėk manim. Pranciškus dar daug giesnių pagiedos, netrukus vėl plačiai skambės jo balsas.

Ar žinojo Angelina, apie kokias giesmes kalbėjo broli Leonas? Ji dar labiau pradėjo verkti. Mergaitė, nuleidusi galvą, skubiai nuėjo keliu į Porcijunkulę.

Atėjo taip pat daugiau vyrų ir moterų, atnešė skanaus viralo ligonio gomuriui sudrėkinti. Vyrų atnešė vyno atgaivinti, atklodžių patalinei, drobulių žaizdoms pridenkti. Vaikai nešė gėlių ir vaisių. Vienas bernaitis laikė linksmai čiuabantį paukštelį, lengvai apglėbęs savo rankomis.

Jie dar kartą ištarė savo linkėjimus, pasižadėjo kasdien ateiti, kol Dievo paukštelis vėl atskris į jų miestą.

Pranciškus tyliai šypsojosi pro atvertas duris.

Kam jam bereikėjo atklodžių ir pagalių, jei jį glaudė jau Dievo prieglobstis? O koks jis buvo platus ir minkštas!

Kam jam bereikėjo Bolonijos tepalo, jei pats Dievas į jį pažvelgė ir apšvietė savo šviesa?

Kam jam bereikėjo viralo ir kepto balandžio, jei Dievo artumas teikė jam kūno ir sielos džiaugsmų.

Kam dar jis turėjo keliauti gatvėmis ir gatvelėmis, jei Dangišskasis Sodininkas kvietė jį į savo sodą.

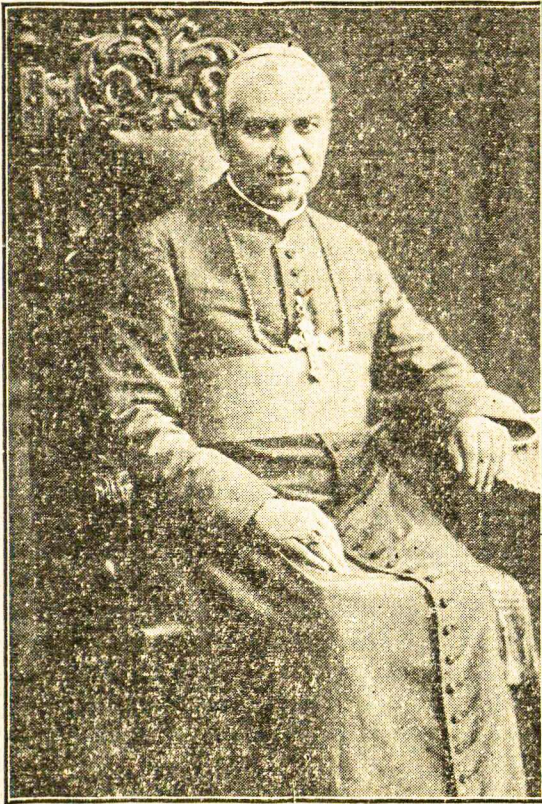
Tuo metu, kada svečiai nuo kalno ateidavo ir išeidavo, giesmininko veidas jau buvo jiems pusiau svetimas. Jis paklausė Didžiojo Sodininko šaukimo, kurs kvietė Dievo paukštelį į amžinai žydintį sodą. **A. S.**

Kvailas yra elegeta, kuriam siūlo karališką apdarą, bet kurs dėl lengvo šalčio, kurį turės pajusti nusivilkdamas savo skarmalus, atsisako. Taip atsisakome nuo dangiškos laimės, nenorėdami susidurti su laikinu nemalonumu, kuris iš atgalios išplaukia.

* * *

Jei vaikščioti be Dievo, esi mažumoje, nors visas pasaulis būtų su tavimi; jei veiki su Dievu, esi daugumoje, nors visas pasaulis būtų prieš tave.

Daug kas kalba maldas, bet mažai kas melžiasi.

Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus
šventuoju Paskelbimui (Beatifikacijai)
Išmelsti

MALDA Į ŠVENČ. TREJYBĘ

Švenčiausioji ir nedalamoji Trejybė, kuri tau ištikimai tarnaujančių širdyse buveinę apsirenki ir po mirties jų nuopelnus tinkamai atlygini, suteik, meldžiame, kad Tavo tarnas Arkivyskupas Jurgis, kuris Nekaltai Pradėtosios Mergelės Marijos globos remiamas, apaštališkuoju uolumu Tavo Bažnyčiai ištikimai yra tarnavęs, altorių garbe kuo greičiau tautų vertas apvainikuoti. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Tėve mūsų... Sveika Marija... Garbė Tėvui...

Pastaba: Jei kurie "Laivo" skaitytojai norėtų Arkivyskupo Jurgio paveiksluką su maldele, kreipkitės prie "Laivo" redakcijos prisiųsdami pašto ženklelį ir Jums tuoj bus prisiųstas ambroželis.

NUOŠIRDUS PAKVIETIMAS
"LAIVO" SKAITYTOJAMS
ATVYKTI Į

"Draugo" Jubiliejinį PIKNIKA

DARBO DIENOJ, RUGS.-SEPT. 4 D.

VYTAUTO DARŽE
PRIE PAT CHICAGOS MIESTO

Sia proga nuoširdžiai prašome Jus, kaip katalikiškos spaudos rėmėjus, prisidėti prie "Draugo" 30 Metų Jubiliejaus paminėjimo ir pikniko. Taipogi prašome Jus platinti serijų tikietus dovanų laimėjimams. Tikietai tik po 10c.

PRALEISKITE DARBO DIENĄ SU
KITAIS CHICAGOS LIETUVIAIS
"DRAUGO"..... PIKNIKE.....

"LAIVO" REDAKCIJA

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

— — — Paklausimams Atsakymai — — —

Kalbant vieną ražančiaus dalį pirmadieniai reik apmąstinėti linksmas paslaptis, o antradieniai sopulingasias, ir trečiadieniai džiaugsmingas paslaptis. Bet kokias paslaptis reik apmąstinėti, kai kitos dvi ražančiaus dalys būna kalbamos tą pačią dieną? **J.K.**

Tokiais atvejais, kai visos trys šv. ražančiaus dalys yra kalbamos tą pačią dieną, tai reik visas paslaptis apmąstinėti. Kai pirmą dalį kalbi mąstyk apie linksmas paslaptis Marijos gyvenime; antros dalies kalbėjime perbėk mintimis sopulingus įvykius Marijos gyvenime; o trečios dalies kalbėjime atsimink Marijos džiaugsmus. Bažnyčia daro tokius paskyrimus kadangi dauguma žmonių tik vieną dalį šv. ražančiaus pajėgia atkalbėti. Tokiu būdu Bažnyčia pajvairina mūsų maldą ir palengvina tos vienos dalies atkalbėjimą.

Kas yra radio patronas? W. Cm.

Kol kas, šv. Tėvas nēr paskiręs patroną dėl radio, bet yra vienas labai įdomus dalykas. Austrijos laikraščiai kiek laiko atgal turėjo vaju surasti tinkamiausį radio globėją. Tie vaju rezultatai buvo gana įdomūs. Šv. Povilas užėmė pirmą vietą, šv. Gabrieliūs antrą vietą, o trečią vietą užėmė šv. Jonas Krikštytojas. Ir sulyg tų skaičtytojų nuomonės tinkamiausias šv. Rašto posakis dėl radio turėtų būti paimtas iš Psalmių knygos. Tas sakinyš šiaip skamba: "Jų garsas sklęsta po visą žemę ir jų žodžiai iki žemės kraštų" (Psal. 18, 4).

Ar nereikalingi plepalai yra nuodėmingi?

R. M. P.

Jei gali užtikrinti, kad tie plepalai tikrai neskriaudžia kito asmens garbę, tai gal bus galima sakyti, kad jie nēr nuodėmingi. Bet kadangi tokie plepalai yra nereikalingi, tai mes tuojaus galime abejoti ar jie yra kalbami be nuodėmės. Nereikalingi veiksmai labai greit veda į nuodėmę.

Paprasti išsireiškimai apie kai kurias žmones kartais gali būti neskriaudingi, jei jie neliečia tų žmonių charakterį. Tokie išsireiškimai dažnai yra prieš artimo meilę

ir pareina iš mūsų silpnumo ar noro išjuokti kitus. Yra tokių žmonių, kurie moka padaryti tokius išsireiškimus be jokios skriaudos ir tuo būdu duoti įdomioms kalboms pradžią. Bet yra labai mažai tokių žmonių šiame pasaulyje. Paprastai reik labai saugotis užsimant tokias kalbas apie žmones ir jų charakteringumus. Tokie plepalai, kurie mums išrodo būtų neskriaudingi, kaip tik yra visiškai nuodėmingi, ir mes tokiu būdu nusidedam.

Mūsų parapijoje yra per daug visokių pamaldų. Aš visas pamaldas negaliu aplankyti ar tai yra ženklas, kad aš esu nupuolusi dvasios gyvenime? S. A. M.

Kaip tai galėtų ženklinti dvasios silpnumą? Kartais toks pasielgimas gali ženklinti būdo tvirtumą! Kai kurios pamaldos bus įdomios vieniems ir labai nuobodžios antiems. **Bet visad reik atsiminti, kad visi turėtų mylėti Švenčiausio Sakramento garbinimą ir turėtų turėti ypatingą pamaldumą Panelei Švenčiausiai.** O iš kitų pamaldumų kiekvienas gali pasirinkti kokius tik nori. Šventieji nepavydi vienas kitam. Pasirink tokias pamaldas, kurios Jums patinka ir nesirūpink apie kitus.

Kur galėčiau siųsti aukas šv. Mišioms? Mūsų klebonas turi tiek daug stipendijų, kad kartais reik laukti daugiau kaip mėnesį laiko, kol gauna progos atlaikyti užsakytas šv. Mišias.

Iš Pensilvanijos

Jūsų klebonas begalo laimingas ir parapijos žmonės yra labai duosnūs. Retai taip pasitaiko parapijose.

Visi vienuolynai ir vienuolių kongregacijos priims Mišių aukas. Dažnai vienuolynuose yra tiek daug kunigų, kad trūksta stipendijų. Marijonų Seminarijoje gyvena mažiausia aštuoni kunigai ir kituose Marijonų namuose Amerikoje kiek mažiau kunigų ir visi laiko šv. Mišias kasdien. Visiems reik tų stipendijų pragyvenimui ir kai parapijos kunigai turi perdaug, tai vis atsiminkite, kad vienuoliai taipogi kasdien laiko šv. Mišias.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Šv. Tėvas Maldauja, Prašo, Kad Valstybės Vengtų Karo

Castelgandolfo. — Šventasis Tėvas Pijus XII dar kartą tiesioginiai atsišaukia į europos didesniųjų valstybių vyriausybes, kad jos visomis priemonėmis vengtų karo ir darbuotusi pasaulio taikai ir ramybei. Popiežius sako, kad gyvuojančius nesusipratimus galima išlyginti draugingais pasitarimais.

Jo Šventenybė raginimą valstybėms pakartojo priėmęs Venecijos meldžionis. Sakė, Dievas nori, kad tarptautiniai konfliktai visiems laikams išnyktų. Ir viliasi, kad valstybių galvos vaduosis išmintimi ir teisingumu ir neprieštarautų Dievo valiai. Karas yra baisi nelaimė. Jis sukelia dvasines ir medžiagines žmonių nuoskaudas. Pijus XII baigė: „Viešpatie, suteik ramybę mūsų dienoms!“

Prieš tai Popiežius priėmė J. A. Valstybių paštų sekretorių Farley. Po audiencijos Farley pareiškė, kad šventasis Tėvas labai susirūpinęs dėl tarptautinio konflikto. Bet turi vilties, kad karo gal bus išvengta.

100,000 Dalyvavo Kristaus Karaliaus Kongrese

Liubliana, Jugoslavija. — Tarptautiniame Kristaus Karaliaus kongrese, kuris tęsėsi penkias dienas, dalyvavo daugiau kaip šimtas tūkstančių žmonių. Daugelis katalikų buvo atvažiavę iš įvairių Europos kraštų. Kongreso pagrindinė mintis buvo atnaujinti Krikščionišką gyvenimą mūsų laikais. Antroje dienoje 20,000 vaikų dalyvavo apeigoje; 60 kunigų dalino šv. Komuniją. Paskutinėje dienoje buvo perstatymas, kuriame 3,000 vaidintojų ėmė dalyvumą.

Kun. Coughlin Remia Metinių Algų Klausimą

Detroit, Milh. — Garsusis radio kalbėtojas, kun. Charles E. Coughlin kalbėjo per radio tema: „pragyvenimo metinės algos“. Kun. Coughlin pareiškė džiaugsmą, kad Amerikos Darbo Federacija iškėlė metinių algų darbininkams klausimą automobilių in-

dustrijoje. Jis nuoširdžiai užgiria metinių algų klausimą, kurios būtų užtektinos tinkamam pragyvenimui.

Šv. Mišios Atnašautos Lakūnams Lėktuvų Lauke

Brooklyn, N. Y. — Floyd Bennett Lėktuvų lauke šv. Mišios buvo atnašautos susirinkusiems lakūnams švesti pirmas Katalikų Lakūnų Organizacijos įsteigimo sukaktuves. Penki orlaiviai apsupo altorių. 35 lakūnai priėmė šv. Komuniją. Virš du šimtai kitų žmonių buvo susirinkę išklausti šv. Mišias, kurias atnašavo kun. T. Bodie, dabartinis organizacijos dvasios vadas.

Amerikos Katalikų Lakūnų seimas įvyks rugsėjo 2, 3, 4 dienomis, Clevelande, Ohio, nes tuo metu įvyksta Nacionalinės Oro Lenktynės. Visi katalikai lakūnai yra susiorganizavę, kad pakėlus krikščioniškumo dvasią tarp lakūnų. Tai tikrai graži organizacija ir reik. kun. Bodie pagirti!

Paminklas Kardui Hayes

St. Joseph, N. Y. — Arkivyskupas Spellman, aną dieną pašventino paminklą pastatytą šiame mieste a. a. Kardui Hayes atminčiai. Šis paminklas yra pastatytas arti vasarnamio, kuriame kardui vasaros metu gyvendavo ir kur mirė praeitą vasarą, rugsėjo 2 d.

Misijonierius Slapstėsi Trejus Metus

Ispanas misijonierius kun. Ramonas Serra, prasidėjęs Ispanijos naminiam karui, buvo grįžęs iš Kinijos į savo tėvynę. Ligi šiol buvo manoma, kad jį nužudė vyriausybininkai, bet dabar jis staiga atsirado. Pasirodo, kad persirengęs kaimiečiu, jis išsislapstė per visą naminio karo laiką.

Liurde Pripažinta Stebuklingas Išgijimas

Liurdas, Prancūzija. — Gydytojų biuras pripažino, kad p. Pothier, kuri sirgo 12 metų neišgydoma liga, stebuklingai išgijo prieš šv. Panelės grotos.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Skaitlingas Marijonų Rėmėjų Chicagos Apskritis Susirinkimas

Chicago. — Rugs. 17 d., „Draugo“ name dalyvavo svečias kun. dr. Matulaitis, daug svečių kumigų ir skyrių atstovų Marijonų Rėmėjų susirinkime.

Is skyrių raportų pasirodė, kad visos kolonijos gražiai ir nuoširdžiai darbavosi praeitam išvažiavime, ir tuo atžvilgiu Tėvų Marijonų įstaigos susilaukė netikėtos minios geradarių, kas suteikė netikėtai gražios paramos.

Po kolonijų skyrių raportų, sekė apskrities raštininko raportas iš įvykusio išvažiavimo, kuris buvo patiektas smulkmeniškai, kurį susirinkimas priėmė.

Gražias kalbas įvairiais reikalais pasakė svečias kun. K. Matulaitis, iš Londono, kun. P. Činikas, kun. J. Mačiulionis ir ant galo nuoširdų padėkos žodį tarė liglaikinis viršininkas, Marijos Kalnelių, tai gerb. kun. Petras Biskis, už gražų pasidarbavimą ir nesitikėtą gražią paramą.

Naujas dalykas — susirinkimas nusitarė rugsėjo 17 d. Marijos Kalneliuose turėt „fėrus“, tai yra gyvulių ir paukščių parodą. Tam darbui atlikti išrinkta komisija.

Prof. K. Pakštas Keliaus Į Rytus

Los Angeles. — Prof. K. Pakštas tik ką baigė Kalifornijos universitete lekcijas ir suruošė savo studentams egzaminus. Po kelių dienų, užbaigęs savo reikalus, jau išvažiavo iš Los Angeles. Rugs. 20 d. sustojo Omahoje.

Liepos 30 d. prof. Pakštui teko kalbėti Los Angeles lietuvių visuomenei, o liepos 31 d. turėjo viešą iliustruotą paskaitą apie Lietuvą Kalifornijos universitete. Buvo gavęs dar keletą kvietimų čia kalbėti kai kuriuose amerikiečių klūbuose, bet nebeturėjo laiko čia ilgiau pasilikti. Galimas dalykas, kad žiemą ir vėl teks profesoriui į Kaliforniją grįžti. Mat, gražiai susidraugavo su vietine visuomene.

Profesorius išvažiavo iš Los Angeles, pakelyje sustojo San Francisco ir Yellowsto-

ne, rugs. 20 sakė kalbą Omahos lietuviams ir paskiau per Čikagą ir Pittsburghą pasuks New Yorko link.

Grįžo Iš Lietuvos

Chicago. — Aną dieną gavome žinią, jog Jėzuitas, kun. Pr. Aukštikalnis, neseniai sugrįžo iš Lietuvos, kur dirbo misijonieriaus ir kultūros darbu per vienerius metus. Jis vėl paskirtas dirbti drauge su kun. A. Mešliu skelbti misijas ir rekolekcijas Amerikos lietuviams. Jis gyvena sykiu su kun. Mešliu: St. Roberts Hall, Pomfret Centre, Conn.

Popiežius Pijus XII Per Radiją Kvies Pasaulį Taikon

Vatikanas. — Iš patikimų šaltinių sužinoma, kad Šventasis Tėvas Pijus XII rugsėjo pradžią čia priims jaunųjų katalikų darbininkų organizacijų apie 20,000 narių, daugiausia iš Prancūzijos ir Belgijos atvykstančių maldininkais rugsėjo 6 d.

Popiežius tai progai parvyks iš vasarinių rūmų ir šiai gausingai audiencijai be kitko kalbės apie taikos ir ramybės reikalingumą pasauliui.

Sakoma, Popiežius per radiją kvies pasaulį taikon.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Amerikos Marijonų Naujas Provincijolas Lietuvoje

Kaunas. — Šiuo metu Lietuvoje vieši vienas didžiausių Amerikos lietuvių katalikų veikėjų ir švietimo pionierių, Marianapolio kolegijos steigėjas ir jos rektorius kun. dr. Jonas Navickas, kuris šių metų liepos 19—20 dienomis įvykusiuose marijonų vienuolijos vadovybės rinkimuose Romoje išrinktas marijonų provincijolu Amerikoje.

Atlietuvina Pavardes

Šiauliai. — Paskutinioju laiku Šiauliuose daugelis tarnautojų ir laisvosios profesijos žmonių pareiškė noro atlietuvinti savo sudarkytas pavardes. Pavardes atlietuvina karininkai ir valdininkai, kuriuos paseka ir kiti tarnautojai. Beje, daugelis pageidautų kad pavardžių atlietuvinimo aktus pasira-

žytų taip pat turįs lietuvišką pavardę, o ne koks "chauskas" ar pan.

Jankui Suėjo 81 Metai Amžiaus

Palanga. — Šiuo metu Palangoje vasarojančiam Mažosios Lietuvos patriarchui Martynui Jankui rugpiūčio 7 d. sukako 81 metai. Ta proga jis gavo daug sveikinimų.

Šaulių Šventė Kalvarijoje

Kalvarija. — Rugs. 6 d. Kalvarijoje buvo šaulių šventė, kurion atsilankė švietimo ministras dr. Bistras, kariuomenės vado atstovas gen. Tallat-Kelpša, Šaulių Sąjungos štabo viršininkas plk. Žukas ir kiti. Per iškilmes ministras šauliams įteikė visuomenės už 12,000 lt. suaukotus šautuvus ir kulkosvaidžius.

Lietuvoj Minėta Jūros Savaitė

Kaunas. — Rugpiūčio 8—15 d. įvyko jūros savaitė. Ta proga spauda iškėlė jūros gyvybinę reikšmę Lietuvai. Rugpiūčio 15 d. Šventosios uoste buvo didelės iškilmės, į kurias iš viso krašto suplūdo gausingos ekskursijos. Jūros savaitės proga pašventintos keturios pajūrio mokyklos — Palangos, Skuodo, Kretingos ir Šventosios pradžios mokyklos. Pašventinimo iškilmėse dalyvavo švietimo ministras dr. Bistras, vidaus reikalų ministras Skučas ir kiti žymūs svečiai.

Suakmenėję Medžiai

Kaunas. — Nemuno vagai aukščiau Kauno šiemet labai nusekus ties Kampiškių kaimu ir arčiau Birštono prie Alksniakiemio miško ūkininkai upės krante rado žemėmis apneštų didžiulių ažuolų. Rastieji medžiai visai pakeitę savo išvaizdą. Vienur jie tamsiai rudi, o kitur juodi, kaip anglis. Piūklas ir kirvis į juodą ažuolą nelabai lenda. Jie kai kur atrodo lyg suakmenėję. Medžio tyrinėjimo specialistai teigia, kad tie ažuolai vandenyje turėjo išbūti po keletą tūkstančių metų. Šiais radiniais susidomėjo keli mūsų skulptoriai. Mat, iš tokių medžių galima padaryti įvairių gražių meno dalykų.

Sudegė Gargždų Miestelis

Kaunas. — Sudegė Gargždų miestelis. Gaisras sunaikino 274 trobesius, padarydamas

milijoninius nuostolius. Nuo gaisro nukentėjusiems gelbėti sudaryti komitetai, kurie dės pastangas aprūpinti juos maistu ir pastoge.

Lietuva Nori Įeiti T. Sąjungos Tarybon

Kaunas. — Lietuvos pasiuntinys prie Tautų Sąjungos jos generaliniame sekretorijsate pareiškė, kad Lietuva išstato savo kandidatūrą į vakuojančią Tautų Sąjungos tarybos nario vietą, kadangi šiemet pasibaigė Baltijos valstybių Tautų Sąjungoje atstovavusios Latvijos kadencija.

Daug Gausių Šeimų Ir Šimtamečių

Mažeikiai. — Mažeikiuose ir miestelio valsciuje yra 13 gausių šeimų, kurios turi po 10—17 vaikų. Beveik visos gausios šeimos gyvena kaime. Keletas jų buvo apdovanotos po 100 lt. pinigais. Pasiiturinčios šeimos dovanų nepriėmė. Mieste taip pat yra senukų ir senelių po 100—103 amžiaus.

Lenkai Neleido Lietuviams Minėti Dariaus Girėno Sukaktuves

Vilnius. — Lydos apskr. Pelesos, Piliaikalnio, Pavalakės ir Dubinių kaimų jaunimas liepos 15 d. rengė sporto šventę ir kartu tragiškai žuvusių lietuvių lakūnų Dariaus ir Girėno minėjimą. Tačiau Lydos stovasta Dariaus ir Girėno minėjimui leidimo nedavė.

Lietuvos Studentai Užsienyje

Apytikriais duomenimis, iš Lietuvos ši pavasarį ir vasarą buvo ar ir dabar tebėra išvažiuavę į užsienius įvairiais studijų reikalais 93 mūsų universiteto studentai. Daugiausia į užsienius išvyko humanitarų, net 51; teisininkų 18, technikų 11, medikų 5, matem. gamt. ir teolog. filosof. po 4. Ši, nors tik apytikslė, statistika rodo, kad daugiausia mūsų studentų šiemet išvyko į užsienius.

Nuo Audrų Nukentėjusiųjų Šelpimas

Ukmergė. — Iki šio laiko nukentėjusiems nuo audrų ūkininkams ešlpti Ukmergės apskrities komisija yra gavusi 68 nukentėjusių ūkininkų prašymus. Praėjusiais metais Ukmergės apskrityje nuo audrų nukentėjo 125 ūkininkai.